

266

21, 186, 231

Gdy Pan wypowie: „Wstań!”

1. Gdy Pan wy - po - wie: „Wstań!”, o - puś - ci ludz - kość grób
 2. Bo Chrys - tu - so - wy głos ma w so - bie zbaw - czą moc.
 3. Już przy - szła chwi - la ta, już jest o - bec - ny Pan.
 4. Więc pó - ki jesz - cze czas, speł - niaj - my pra - cę swą,
 5. Lecz ko - mu dro - ga Krew, kto w Pa - nu uf - ność ma,
 6. Do gór - nych weź - mie stron, o - bro - ni w chwi - li zlej,

i zło - ży z serc swych wdzięcz - ną dań u Chrys - tu - so - wych stóp.
 Na - pra - wi nę - dzny świa - ta los, od - wró - ci śmier - ci noc.
 Wnet zmar - twych - wsta - nie Pan nam da i da nam bo - ski stan.
 bo wkrót - ce noc o - to - czy nas w os - tat - nią chwi - lę złą.
 ten nie do - świad - czy, co to gniew, bo Pan mu nie - bo da.
 po - sa - dzi na nie - biań - ski tron, u - wiel - bi w chwa - le swej.